



Συγκλονίζει το αίτημα για σταθερή και αξιοπρεπή εργασία

Του **Δημήτρη Σταμούλη**

Η κυβέρνηση μπορεί να ψήφισε τα νέα σαρωτικά μέτρα που συμφώνησε με ΕΕ, ΔΝΤ και κεφάλαιο, αλλά δεν πρόκειται να ξεμπερδέψει με τις εργατικές αντιδράσεις. Νέα μέτωπα ανοίγει το πέρασμα της αντεργατικής πολιτικής της ειδικά στα πεδία της εργασίας, της ανεργίας, της ελαστικής απασχόλησης και των μισθών. Η πρόσφατη καταδικαστική απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την τριπλή βολή κατά χιλιάδων συμβασιούχων καθαριότητας των δήμων, καθώς απαγορεύει τις παρατάσεις των συμβάσεων, απαγορεύει την πληρωμή τους ακόμη και αν η παράταση ήταν για ένα χρόνο και εμποδίζει τη μονιμοποίησή τους, πυροδότησε την υποβόσκουσα οργή των εργαζόμενων υπό καθεστώς διαρκούς ομηρίας. Η μαχητική 48ωρη πανελλαδική απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ και η μεγαλειώδης συγκέντρωση και πορεία της περασμένης Τρίτης, πλημμύρισε το κέντρο της Αθήνας, από την πλατεία Καραϊσκάκη ως τη Σταδίου και το Σύνταγμα. Ήταν μια από τις πιο μαζικές κλαδικές εργατικές διαδηλώσεις των τελευταίων χρόνων, με πάνω από 10.000 διαδηλωτές.

Οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ έχουν τη διάθεση, μπορούν και θέλουν να αγωνιστούν και να επιβάλουν λύσεις κόντρα στα σχέδια της κυβέρνησης Τσίπρα, του εγχώριου κεφαλαίου και της συμμορίας ΕΕ-ΔΝΤ, παλεύοντας ενάντια στις απολύσεις, για μόνιμη και σταθερή δουλειά για αξιοπρεπείς μισθούς και ζωή, ενάντια στον εμπαιγμό και την ομηρεία. Όπως αναφέρουν χαρακτηριστικά οι Αγωνιστικές Κινήσεις Συσπειρώσεις ΟΤΑ, «η δυναμική αυτή πρέπει να συνεχιστεί, να κλιμακωθεί και να γενικευτεί ανυποχώρητα μέχρι το τέλος»!

Σε αυτό τον αγώνα θέση έχουν και συνολικά 30.000 εργαζόμενοι που εργάζονται στα προγράμματα «κοινωνικού χαρακτήρα» των δήμων, με προσωρινές συμβάσεις οκτάμηνης διάρκειας. Να σημειωθεί ότι στο σύνολο των δημόσιων υπηρεσιών (Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια, καθαριότητα κ.α.) οι θέσεις που καλύπτονται με τέτοια προγράμματα ξεπερνούν τις 50.000

και πλέον οι διάφορες μορφές ελαστικής εκμετάλλευσης τείνουν να κυριαρχήσουν στο δημόσιο τομέα.

Την ανάγκη για αντίσταση, αγώνα και ανατροπή του γενικευμένου εργασιακού μεσαίωνα, έφεραν όμως με εμφατικό τρόπο στο προσκήνιο την περασμένη Πέμπτη και οι εργαζόμενοι στον πολύπαθο κλάδο των κούριερ, ντελίβερι και «εξωτερικών» υπαλλήλων. Ένας κλάδος που ήδη μετρά πολλούς νε-κρούς εν ώρα εργασίας, ειδικά ο τομέας εστίασης. Η πολυήμερη και μεθοδική προετοιμασία της απεργίας και συγκέντρωσης με τη συμμετοχή εκατοντάδων δικυκλιστών και η προβολή στοιχειωδών αιτημάτων, όπως εταιρικά μηχανάκια, μέσα ατομικής προστασίας αλλά και ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά, ενιαία ειδικότητα και συλλογική σύμβαση εργασίας, αναδεικνύουν την κατάσταση της νεολαίας της περιπλάνησης που πλέον τείνει να ζει σταθερά από τις πάλαι ποτέ «περιστασιακές δουλειές». Διότι χιλιάδες εργαζόμενοι αναγκάζονται να ζουν ως «τα παιδιά για τα θελήματα», με τους εργοδότες να μην πληρώνουν προσαυξήσεις, δώρα και επιδόματα, υπερωρίες, ούτε καν ένα ευρώ για το μηχανάκι και τα έξοδα κίνησης.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ απέναντι στα αγωνιστικά σκιρτήματα του κόσμου της ελαστικής εργασίας δείχνει να έχει μάθει καλά το «επικοινωνιακό παιχνίδι». Ο υπουργός Εσωτερικών Π. Σκουρλέτης δήλωσε στους απεργούς συμβασιούχους μια από τα ίδια: «Δεσμευόμαστε να κάνουμε ό,τι μπορούμε». Ενώ ο γραμματέας του υπουργείου Εργασίας, Α. Νεφελούδης «δεσμεύτηκε» στους ντελιβεράδες να προωθήσει νομοθετική ρύθμιση για την παροχή μέσων προστασίας στους διανομείς εταιρικών οχημάτων, όπως κράνη και προστατευτικά είδη μοτοσικλετιστή, προφανώς με... εργοδοτική επιδότηση.

Οι ανέξοδες υποσχέσεις δεν μπορούν να καλύψουν τους εργαζόμενους. Άλλωστε αυτή η κυβέρνηση θα... έσκιζε τα μνημόνια αλλά τελικά τα διπλασίασε! Αναπόφευκτα, οι χιλιάδες απολύσεις συμβασιούχων σε συνδυασμό με το πάγωμα προσλήψεων που φέρνει το νέο Μνημόνιο στους ΟΤΑ, θα φέρουν εντατικοποίηση της δουλειάς, επέκταση της ελαστικής εργασίας τύπου οκτάμηνων προγραμμάτων και μπαράζ ιδιωτικοποιήσεων.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση, όχι μόνο οι εργαζόμενοι που βιώνουν την ελαστική εργασία, τη μισοδουλειά-μισοανεργία, αλλά όλος ο κόσμος της δουλειάς, δεν πρόκειται να τους δώσει άλλο χρόνο. Άμεσα θα πρέπει να γίνουν βήματα συνδικαλιστικής οργάνωσης, καθώς η αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία αδιαφορεί για τους χιλιάδες εργαζόμενους της ζώνης του εργασιακού λυκόφωτος. Με επιτροπές αγώνα, με συνελεύσεις/συσκέψεις άμεσα σε κάθε χώρο δουλειάς, με ίδρυση νέων σωματείων, με συσπείρωση σε πρωτοβάθμια όπου υπάρχουν, οι εργαζόμενοι να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και να συνεχίσουν ανυποχώρητα μέχρι την τελική νίκη. Για να μην περάσει καμία

απόλυση ούτε τώρα ούτε μετά. Για μετατροπή τώρα όλων των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου. Για πληρωμή όλων των εργαζομένων στην ώρα τους, και ίση αμοιβή για ίση εργασία. Για κατάργηση κάθε μορφής προσωρινής και ελαστικής εργασίας. Για διατήρηση και επέκταση των βαρέων και ανθυγιεινών σε κλάδους που ασκούνται σκληρές εργασίες. Για μαζικές μόνιμες προσλήψεις με πλήρη εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα. Για αυξήσεις στους μισθούς, μείωση του χρόνου εργασίας, συλλογικές συμβάσεις, μέτρα ασφάλειας και υγιεινής στους χώρους δουλειάς.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ στις 28/05/2017